

- festinanter ivit; 2.23.: विलज्जमाने 'व नता pudenter inclinata. 4.1.: प्रहसन् इव ... वचनम् अब्रवीत् ridens sermonem dixit. (Hoc Adverbium pronominale recognoverim in goth. *hvaiva* quomodo, sive sit dissolvendum in *hva-iva* - quasi क इव - sive in *hvai-'va*; porro in Adverbiis goth. in *ba* desinentibus, ut *frōda-ba* prudenter, *hardu-ba* dure; et in Adverbiis lith. in *ipo* vel *ip* desinentibus, ut *taipo* vel *taip* sic, quasi त इव, *kaipo* vel *kaip* quomodo? quasi क इव, v. gr. comp. 383. p. 555.)
1. इष् 4. P. ire. (Huc retulerim gr. *αἶσσω* quasi आ-इष्यामि, assimilatione mutato य् in ष्, v. gr. comp. 501.).
- c. अन्नु 1. P. interdum A. quaerere. N 11.18.: अन्वेष-माणा; 12.10.: अन्वेषती; 12.30.: अन्वेषसि (v. इष् 6. praef. अन्नु).
- c. प्र Caus. (प्रेषयामि) mittere. IN. 5.32. H. 1.47. N. 3.7. — c. प्र praef. सम् Caus. (सम्प्रेषयामि) id. H. 4.30.
2. इष् 6. P. (in special. temp. substituitur इक्ष्, gr. 337. praef. red. इयेष gr. 432.) desiderare, velle. BR. 2.3.3.4. N. 9.32. 26.17. — Part. इष्ट desideratus, carus, dilectus. BR. 2.25. N. 12.96. 16.32. BH. 18.64. (Gr. *προ-ἴσσομα*, *προ-ἴσ-της*, *προ-ἴξ* sicut supra *αἶσσω*; *ἴσ-της*, *ἴ-μερος*, nisi utrumque ad ई q. v. pertinet; v. etiam इक्ष् et Pott. 1.269.).
- c. अन्नु quaerere. BH. 2.49. MAN. 11.232. DR. 8.38. (cf. इष् ire, praef. अन्नु).
- c. प्रति i. q. simpl. SA. 3.12.
- इषिका f. v. sg.

- इषीका f. (ut mihi videtur, a r. ईक्ष् videre, s. इक् in fem., producto इ in ई, ita ut sit pro इक्षीका) pupilla, praesertim elephantii. AM. Scribitur etiam इषिका.
- इष् m. f. (r. इष् ire s. उ) sagitta (cf. gr. *ἰ(σ)ός*, quo scr. इष् expectaveris).
- इष्धि m. (e praec. et धि tenens, a r. धा s. इ, v. gr. 645.) pharetra. A. 3.21. (in du.).
- इष्ट Part. pass. 1) ab इष् desiderare. 2) a यज्ञ deos colere, sacrificare, gr. 613.
- इष्टक m. et इष्टका f. later coctus. HR. 39.1.
- इष्टतस् Adv. (ab इष्ट optatum s. तस्) ad voluntatem. IN. 2.13.
- इष्टि f. 1) (a r. इष् desiderare s. ति) desiderium. 2) (a r. यज्ञ s. ति) sacrificium. AM.
- इष्ट्य m. (r. इष् desiderare s. य) ver. HEM.
- इष्वास m. (ex इष् sagitta et आस q. v.) arcus. BH. 1.4.17.
- इह (a stirpe pron. इ s. ह, quod primitive sonuit ध, = gr. *ἴα* et zend. *dha*) 1) hic, ibi. BR. 1.21. DR. 6.23. N. 5.10.11. BR. 3.5.: इह वा ... उतवा प्रेत्य aut hic (in hoc terrestri mundo) aut post mortem (i. e. in illo mundo). — Locativi अस्मिन् loco fungitur SA. 2.21.: यदि सन्ती 'ह केचन si sunt in eo quaequam vitia; HR. 104.15.: इह समये hoc tempore. 2) huc. IN. 4.6. (Zend. *idha* hic; gr. *ἴθα* vel *ἴθαι* in *ἴθα-γενής*, *ἴθαι-γενής*, cf. Hartung «Casus» p. 117. et M. Schmidt «De pron. gr. et lat.» p. 16.; goth. *ith* si, nam, vero, gr. comp. 420.; fortasse lat. *igi-tur* pro *igi-tus* ex इह + तस्, v. gr. comp. 421.)

इक्ष्

1. ई 4. A. (गती) ire.
2. ई 2. P. (कान्तिगतिव्याप्तिक्षेपप्रज्ञानादानेषु) desiderare; ire; occupare; jaculari; generare; edere. In Rosenii *Vedorum. specimine* p. 14. invenitur forma ARM. ईमहे quod Rosenius per precamur vertit; non minus

- tamen quadrat sensus desideramus; sic l. c. p. 24. not. 2.: तमित् सहित् ईमहे eum in societatem desideramus. (Gr. *ἴσ-της*, *ἴ-μερος*, nisi sunt mutilata ex *ἴσ-ότης*, *ἴσ-με-ρος*, v. 2. इष्.).
- ईक्ष् 1. A. (Praet. augm. 1. ऐक्षे, gr. 318. Hanc radices for-